

U C H W A Ł A

Nadzwyczajne Zgromadzenie Delegatów Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku z dnia 16 stycznia 2010 r.

Nadzwyczajne Zgromadzenie Delegatów Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku wyraża przekonanie o nieuchronności zreformowania adwokatury poprzez likwidację dotychczasowych zawodów adwokata i radcy prawnego i stworzenie nowej adwokatury, silnej i niezależnej instytucji, powołanej do świadczenia pomocy prawnej. W związku z tym zgromadzenie popiera inicjatywę zreformowania zawodów adwokata i radcy prawnego zobowiązując władze samorządu radców prawnych do zadbania, aby w procesie reformowania zachowano zasadę równouprawnienia oraz uszanowano wypracowane pod rządami ustawy o radcach prawnych uprawnienia zawodowe. Zgromadzenie Upoważnia Radę Okręgowej Izby Radców Prawnych do zajęcia szczegółowego stanowiska w przedmiocie założeń do projektu ustawy o zawodzie adwokata.

Gdańsk, dnia 20.01.2010r.

Rada Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku
Krajowa Rada Radców Prawnych Warszawa

Stanowisko do przedłożonych przez Ministerstwo Sprawiedliwości
Założeń do projektu ustawy o zawodzie adwokata

W związku z treścią uchwały Nadzwyczajnego Zgromadzenia Delegatów OIRP w Gdańsku z dnia 16.01.2010r. oraz zgłaszanymi w trakcie dyskusji przed jej podjęciem zastrzeżeniami co do przedłożonych Założeń do projektu ustawy o zawodzie adwokata, prezentujemy własne uwagi, popierając jednocześnie stanowisko mec. Marcina Flisykowskiego zawarte w piśmie do Rady OIRP w Gdańsku z dnia 16.01.2010r.

Naszym zdaniem, decydowanie przez samorzady zawodowe o przyszłości zawodów radcy prawnego i adwokata nie powinno przebiegać wyłącznie w oparciu o powyższe Założenia Ministerstwa, gdyż odznaczają się zbyt dużą ogólnością. Zaprezentowanie zatem obu samorządom zawodowym projektu ustawy bez wątplenia zapewni wszechstronną, rzetelną konsultację takich planowanych regulacji.

Jesteśmy przeciwni planom zakreślonym Założeniami, a zmierzającymi do dyskryminowania „nowych adwokatów” zatrudnionych w ramach stosunku pracy w organach administracji (rządowej, czy też samorządowej) i rozwiązaniom, które przewidują zakaz świadczenia pomocy prawnej w innych formach organizacyjnych w podmiotach spoza wymienionej kategorii. Ta regulacja w porównaniu z tą dot. adwokatów zatrudnionych w ramach stosunku pracy w państwowych osobach prawnych – nie wspominając o zatrudnieniu w sektorze prywatnym - jest najbardziej restrykcyjną i dodatkowo niezgodną chociażby z art. 80 ustawy o służbie cywilnej. Uniemożliwia rozwój zawodowy tych osób poprzez brak praktyki zawodowej, oraz jak wypowiedział się jeden z Delegatów OIRP w Gdańsku - ostatecznie „zurzędniczenie adwokata”.

Zauważyć przy tym należy, że Założenia do projektu ustawy adwokata nie wskazują na ograniczenie w świadczeniu pomocy prawnej przez adwokatów wykonujących zawód w ramach kancelarii, gdy ich obsługa obejmować będzie jednostkę administracji publicznej. Takie zamierzenia prawne Ministerstwa Sprawiedliwości uprawniają do stwierdzenia, że zamysłem prawodawcy jest stworzenia preferencyjnych warunków świadczenia pomocy prawnej adwokatom wykonującym obsługę prawną w ramach Kancelarii, czy też zatrudnionym w sektorze prywatnym - kosztem tych, zatrudnionych w ramach stosunku pracy w administracji publicznej.

Zaznaczyć należy, że obecna pozycja radcy prawnego zatrudnionego w administracji jest traktowana przez prawodawcę już i tak „po macoszemu”. Świadczyć mogą o tym akty prawne, które w zakresie wynagrodzenia i zaszeregowania radcy prawnego w strukturach administracji publicznej rozbieżnie regulują te kwestie i w dużej części z nich wbrew zapisowi art. 22 (4) ustawy o radcach prawnych i i stanowisku SN. Świadczyć o tym może również brak możliwości dostępu przez radców prawnych do szeregu szkoleń finansowanych ze środków unijnych gdyż są pracownikami administracji publicznej, a te z kolei przeznaczone są dla osób zatrudnionych w sektorze prywatnym, czy też dla prowadzących własne firmy w tym kancelarie radców prawnych. Obecne regulacje umożliwiają jeszcze – poprzez wykonywanie zawodu w innych formach -korzystanie z takich szkoleń przez radców prawnych z administracji publicznej, jednak wskazywane Założenia taki sposób rozwoju zawodowego zamkną przed tą grupą.

Zauważamy, że w przesłanych Założeniach – co prawda wspomniano o gwarancjach dla tzw „etatowców” poprzez weryfikowanie przez właściwy organ samorządu adwokackiego umowy o pracę, jednak dotyczyć ma ona postanowień w zakresie **wykonywania zawodu** oraz zasad etyki i deontologii zawodowej.

Założenia nie wspominają jednak nic na temat gwarancji odpowiedniego zaszeregowania adwokata w strukturze jednostki administracyjnej tzn czy jego stanowisko i tym samym wynagrodzenie mają odpowiadać takim jak głównego księgowego/skarbnika czy też dyrektora finansowego, a zatem czy dotychczasowe uwagi zgłaszane pisemnie przez szereg radców prawnych i poparte przez KRRP (co potwierdza pismo do Prezesa Rady Ministrów) zostały uwzględnione w projekcie ustawy.

Proponowane rozwiązania z ww Założeń odbieramy jako dalszą politykę marginalizowania pozycji radcy prawnego w administracji publicznej, dlatego wnosimy o przeprowadzenie konsultacji w oparciu o projekt ustawy o zawodzie adwokata i zaangażowanie organów samorządu radcowskiego w zabezpieczeniu praw także i tych radców prawnych, którzy świadczą obsługę prawną w administracji publicznej i w efekcie zapobieżeniu dyskryminacji zawodowej tych osób.

* Wyrażamy zgodę na publikację ww stanowiska na stronach internetowych samorządu radcowskiego

Anna Stempniewicz-Czarnecka GD 1281
Renata Tuszyńska GD 1272
Lidia Grzechowiak GD 1112
Mirosława Migasińska-Romańczuk GD 673
Bożena Kolan
Miłoslawa Frąckiewicz
Marcin Flisykowski
Elżbieta Czarnecka GD 1264
Bogusława Cierpisz GD 1263
Violetta Leske GD 0954
Joanna Adamska Gd 1107
Joanna Dubicka Gd 977
Jolanta Durajska Gd 1080
Magdalena Kręczkowska Gd 1464
Wiosna Urbanowska
Grażyna Sobczak - Olszańska Gd 677
Stanisław Sałapa Gd 621
Waldemar Szurkowski Gd 1217
Joanna Janulewicz - Sierant Gd 1182
Małgorzata Grabowska Gd 951
Kazimierz Waśko Gd 848
Krzysztof Czupreta Gd 948